

EFACTUL RECONSTITUIRII DREPTULUI DE PROPRIETATE ASUPRA MODULUI DE GOSPODĂRIRE ȘI STĂRII ACTUALE A PĂDURII – STUDIU DE CAZ: O SUPRAFAȚĂ DE FOND FORESTIER DIN JUDEȚUL SUCEAVA, ROMÂNIA

PETRU GEORGIȚĂ

inginer, Facultatea de Silvicultură Suceava, USV, România

Pădurile joacă un rol deosebit de important în asigurarea unui mediu de viață sănătos. Acestea nu oferă societății umane doar produse lemnoase și nelemnoase, ci și numeroase servicii ecoprotective, contribuind astfel la ameliorarea calității aerului, a apei și având un rol esențial în îmbunătățirea condițiilor de trai. Aceste bunuri și servicii nu pot fi asigurate în mod sustenabil fără o gospodărire corespunzătoare a pădurilor. Prezenta lucrare are ca scop analiza efectului reconstituirii dreptului de proprietate asupra modului de gospodărire și stării actuale a pădurii, studiul de caz fiind reprezentat de o suprafață de fond forestier din Județul Suceava.

Suprafața studiată este de 454 hectare și, până la retrocedare, a făcut parte din fosta Unitate de Producție III Liteni, Ocolul Silvic Dolhasca, Direcția Silvică Suceava (România), fond forestier proprietate publică a statului. Această suprafață a fost retrocedată către persoane fizice în anii 2008 și 2009, actualmente fiind în proprietate privată.

Pentru a scoate în evidență dinamica modului de gospodărire a arboretelor de pe această suprafață, s-a comparat sistemul public de management silvic din perioada 1983+2008, cu sistemul privat aplicat după 2009. Analizele efectuate au la bază datele menționate în descrierile parcelare ale amenajamentelor silvice întocmite pentru această suprafață începând cu anul 1983.

Elementele de analiză a caracteristicilor fondului de producție avute în vedere sunt: repartitia suprafețelor pe clase de vârstă și pe categorii de consistență, proporția speciilor pe suprafață și volum, precum și evoluția volumului mediu la hectar, a volumului propus a fi extras și a mărimii totale a fondului de producție.

S-a constatat că după reconstituirea dreptului de proprietate au fost propuse spre recoltare cantități de material lemnos mai mari decât în perioada administrării de stat, însă cu respectarea prevederilor unui amenajament silvic întocmit conform normelor tehnice și legislației silvice în vigoare. Atât înainte de retrocedare cât și în timpul administrării private, arboretele analizate și-au menținut funcțiile de protecție și producție, iar unitățile de gospodărire au rămas neschimbate.

Înainte de retrocedare, administratorii fondului forestier au acordat o importanță majoră efectuării lucrărilor de îngrijire și conducere. Aceste lucrări s-au executat cu regularitate, suprafețele parcurse fiind mai mari decât cele prevăzute, indicând grija administratorilor pentru dezvoltarea corespunzătoare a arboretelor sub raport cantitativ și calitativ.

Identificarea și cuantificarea diferențelor dintre managementul silvic de stat și cel privat a fost îngreunată datorită volumului mare de produse accidentale rezultat din arboretele de molid din afara arealului natural, care s-au uscat în totalitate. Extragerea arborilor uscați a coincis cu destructurarea iremediabilă a arboretelor în care predomina această specie. Analizând diferențele dintre valorile indicatorilor de bază din perioada de după retrocedare și cele de dinainte de retrocedare, și comparându-le cu rezultatele unor determinări adiționale efectuate în zona studiată, putem concluziona că în perioada administrării de stat volumele medii menționate în amenajamentele silvice au fost mai mici decât cele reale, iar după retrocedare situația s-a inversat. Valorile semnificativ mai mari ale volumului mediu la hectar sau ale consistenței în amenajamentele silvice întocmite după retrocedare nu sunt susținute de argumente credibile care să justifice diferențele constatate prin analiza amenajamentelor silvice. În ceea ce privește elementele dendrometrice analizate în teren odată cu efectuarea descrierii parcelare, este foarte important ca acestea să fie determinate corect, iar valorile aferente să se încadreze în toleranțele admise și, prin urmare, volumele arboretelor înscrise în amenajamentele silvice să reflecte cât mai bine situația reală.

În concluzie, pentru analize de acest tip nu este suficientă doar utilizarea informațiilor prezentate în amenajamentele silvice, ci se impune și o evaluare suplimentară pe teren a stării pădurii.

Conducător științific: conf. univ., dr., ing. Gabriel DUDUMAN